

L'AVI JOSEP

Hi havia una vegada una nena que es deia Ona que vivia amb el seu avi Josep. L'avi Josep era invàlid d'una cama. Quan l'Ona li preguntava a l'avi el motiu de que anés amb cadira de rodes, ell li contestava que li havia quedat inutilitzada quan havia passat la polio de petit. Però hi havia alguna cosa als seus ulls al dir-ho, que feia que l'Ona no se'l creiés. A més, cada vegada que la veia llegint una revista de Cavall Fort, es ficava de mal humor.

Un dia, quan l'Ona anava pel carrer capficada en això, li va caure el mòbil en un forat. Quan es va ajupir per recollir-lo, es va obrir el terra i se la va empassar.

-Ahhh!-va cridar ella.

-Has caigut a la màquina del temps, tria la destinació.-li va ordenar una veu metàlica que provenia del vehicle on havia caigut l'Ona.

-D'acord, la que vulgui?-va preguntar-li.

-Sí.

-Doncs... viatjaré al 1957, l'any en què van hospitalitzar l'avi..

-Ja hem arribat-va sonar la veu al cap d'uns minuts.

De cop, l'Ona tornava a ser al mig del mateix carrer, però de 66 anys abans. Va caminar fins arribar a una placeta on jugaven uns infants al cavall fort.

-Guaita, si aquell és l'avi!-va exclamar l'Ona. Però... ell no em pot veure, canviaria la història!-va pensar, tornant a mirar-lo.

De sobte, l'avi Josep va saltar massa amunt, i va caure al mig de la carretera. Quan s'estava aixecant, un cotxe li va passar per sobre la cama.

-Ai no!-va cridar ella. -I ara què passa? Un altre cop s'estava empassant pel terra!

-Ja has gastat el temps, tornant al 2023-va anunciar la veu.

-Està bé- va respondre ella tota moixa. I així va ser com l'Ona va descobrir la veritat sobre la cama de l'avi Josep.

Pseudònim: **Snorlax**

Paraules:304